

[illegible]

מתני' בסם בוי' עי'
מנחות דף לד ע"א תד"ה
כמו שנאמר: גבו' הא דלא
אפיין. ע' מנחות דף לא
ע"ב תוד"ה הא דאפיין:

(א) רש"י ד"ה פטור שהרי
הוא כבתחילה: (ב) ד"ה
תוראה ספקר נ"ב עיין
צ"ח ד' נא ו"א:

א. עשרות¹ מקלית
ומבשילי אורן כרד
שיהיה בם² מוס' הלשם³
ד. דה דיו וקומס⁴ שנותנים
ברצפץ וקומס⁵ לחור,⁶
ובגמ' משמע דדיו וקומס⁷
יבש של גי' חרין שנת ג.
ד"ס של גי' גבי בחלה.
ד"ס של גי' גבי בחלה.
ד. ד'לן מקדיו דיו מוס'.
שנת ג. א"כ א"כ א"כ
משמע שהוא שחור. מוס'
עירובין ד"ס מקדיו יפה.
שנותנים אותה יפה.
ד"ס עירובין דיו ד"ס
קמטוס. מדלא אמר⁸
בה בנאו למחוקות י.
ורבנן (דמאורי למן).
לקמן ב' ד"ס א.
זלמא. ו. (חאפי תמצי
לומר דרבנן קאמר,
למאן מ'קשין לן שפלין
ב' ד"ס זלמא. ו. גבי
עדים שאין יודיעים לחותם
מאחר שאין כותבין
בשיראק אלז שחיממו
העדים עליו אל חשיב כתב
הנדים וקון לראשון כיון
שלא נכתב אלז בשבילם.
ד"ס הלכא. חתמא
קתי כתב ע"ג כתב פטור.
שפלין לקמן ב' ד"ס א.
זלמא.

לעשרה כולכם כתבו ג'
לאשתי חתום בי תרי
מייניהו בימיה ואינן
מכאן ועד י' אים
לאקמיה דריב"ל ארם
דלוי הוא ר"ש לסמוך
עלוי בשעת הדחק פ'
לאחר ששנאתו והאר"ל
הכשיר ר"ש לא לאלתר
אבל מיכן ועד עשרה ימים
כ"ל בההוא כ"י יוחנן ס"ל
דאמר אפרו מכאן ועד
עשרה ימים והא"ר יוחנן
שנים משום עדים וכו'
משום שנאי בההוא כר"ל
כ"י ואפ"ה הלכה כר'

וּבִקְנוֹנָתוֹם וּבְכָל דָּבָר
 כּוֹתֵבִין לֹא בְּמוֹשָׁקִין
 בְּכָל דָּבָר שְׂאִינוּ מֵת
 עַל הָעֵלָה שֶׁל זֵית
 וְנוֹתֵן לָהּ אֶת הַפֶּרֶה
 לֵה אֶת הָעֵבֶר רִבִּי
 כּוֹתֵבִין לֹא עַל דָּבָר
 וְלֹא עַל הָאוֹכְלִים:
 סָמָא סִיקְרָא אָמַר רִבִּי
 שְׂמָה קוּמוּס קוּמָא
 [בֵּר חֲנָה אָמַר] שְׂמָה
 וּבְכָל דָּבָר שְׂהוּא מֵת
 לֵאחֲוִי הָא דִּתְנִי ר' ה
 וְאַפְצָא כֶּשֶׁר ^אתְּנִי
 בְּשִׁחּוֹר וּבְשִׁיחּוֹר כֶּשֶׁר
 עַל גְּבִי סִיקְרָא בְּעֵז
 לְקִישׁ דֶּאֱמָרִי תְרוּיָוִי
 מִשּׁוּם כּוֹתֵב וְאַחַת מִ
 סִיקְרָא עַל גְּבִי סִיקְרָא
 דִּי אֱמָרִי לֵה חִיִּב וְאַסֵּ
 חִיִּב מוֹחֵק הוּא אֵסֵ
 הוּא בְּעָא מִינֵיהּ ^ארִישֵׁי
 שְׂאִין יוֹדְעִים לַחֲתוּנּוֹ
 בְּסִיקְרָא וְיַחֲתוּמוֹ כֹּתֵב
 א"ל אִינוּ כֹתֵב א"ל
 כֹּתֵב עֲלִיּוֹן כֹּתֵב ל
 מִפְּנֵי שְׂאֵנוּ מִדְּמִין
 עֲדִים שְׂאִין יוֹדְעִים ל
 לֵהם נִיִּיר חֶלֶק ^אוּמָמָ
 וְשְׂמוּאֵל אָמַר בֶּאֱבָר
 וְהִתְנִי רִבִּי חִיָּא
 וּבְשִׁיחּוֹר כֶּשֶׁר לֹא ק
 בְּמִיא דֶאֱבָרָא רִבִּי
 וְהִתְנִי רִבִּי חֲנִינָא כֶּרֶ
 כֶּשֶׁר ל"ק הָא דֶאֱפִיִּין
 מִי מִילִין ע"ג מִי מִילִין
 אֲוִרִי לִיָּה רִבִּי פָּפָא לִפְ

למחלוקת רבי יהודה ורבנן דלר' יהודה הוי כתב ועוד¹¹ דרב אחא מסקינן
בשבתא הראשון היה שלא לשמה וכתב השמי עושהו לשמה חשיב כתב
שמי אינו מתקן כלום אפילו רבי יהודה מודה דלא חשיב כתב¹²
רב חסדא מתייתין דלא כר' יהודה לא צעי לאוקמי כשאין כתב
דמתייתין¹³ משמע ליה דבכל ענין פטור אפי' כתב גט או ספר
כרענן אבל לרב אחא בר יעקב ע"כ לא מיתוקמא מתי' בכול
ממי כר' יהודה וכגון שאינו מתקן בכתב השמי כלום: **מזכר**
וילכתוב עליו צדי ומקלקל לא הוי דעל הכתיבה זאת ואת כ

דבעיא לעיל אתיא כר' יוחנן: **מתני'** בכל כותשים בדיו בסס בקיאר בקומס בקנקתום
על אן כותשים אל במקשקש אלומי פירות ולא בכל דבר שאינו של קיימא. **גמ'** המורה
אלה כותשים אל הנחלה של זית ועל הקרן של דבר ונתון לה את הפה על ידי
יוסי הגלילי אומר אין כותשים לא על דבר שיש בו רוח חיים ואף לא על האוכלין;
ותי' אמר לא תתייבא דר' חנינא כתבו במי טרייא ואפצא שרש. **מ'** מין פרי הוא משום
חייא כתבו באבר בשחורו ושחורו כשר. **ש'** שפפץ האבר על הגייל' והשחורו והשחורו
פורה (משנה יא) שחור שיש בו אפר כותשים אותו ושחורו הוא מין צבע שחור: איתמר
שבטת ר' יוחנן ור"ל דאמרי תירוחה חייב שחים' א משום כותב ו א משום מוחק. **ד'**
קפא פטור בעא מניה ר"ל מ' תירוחה עדים שאין וידיען לחתום מהו שיכתבו להם
כתב או אינו כתב א"ל אינו דומה והלא למדתו רבין כתב עליון כתב חתה וליעני שבת
ועני מעשה פ' אם אנו מדמינן סברה להחשיב רבין שבת נסמך עליה להקל ולהשחיר
לדעת החתום ב' אומר מקריעין להן גייר חלק וממלאין את הקרעין עד שישמואל סא

המביא גם פרק שני גימין

י"ק שני גיטין י"א.

דיוטא. אומר ר"ת דליו שלנא^א הוא קרוי דיו ולא איתו שעושי
מעפלים דההוא לא מיקרי דיו מדמני רבי חנינא כחבו צמי
טריא ואפלא כשר משמע דלאו היינו דיו דלא תני אלא הסך דלא
תני צמתני ובסמוך דפריך ארבי אצבו דאמר צמי מילין מרבי
חנינא אמאי לא פריך מדיו דמתניתין
ועוד דספר תורה צבי דיו כדלמרינן
בהבנה (שם דף ק:) כתבה שלא
דזיו יגנו ואספר תורה קאי כדמשמע
בהקומץ רבה (מנחות דף לא:) והיכי
כתבין דזיו של עפלים על קלף של
ספר תורה שהוא מעופף והא אין
מי מילין על גבי מי מילין ועוד
מדקדק ר"ת^ב דזיו דלמרינן צפ"ב
דנה (דף כ) רבי אחי פלי קורטא
דדיוטא דבדיק והיינו דיו שלנא שהוא
יבש ושייך לומר זו פלי קורטא והא
דלמר צפרק צמה מדליקין (שם דף
כ:) כל השרפים יפסי לדיו ושרף
קטף יפה מכוון ההוא שרף לאו היינו
גומי דאין דרך לתת גומי אלא דזיו
של עפלים אלא אומר ר"ת דשרף הוא
לחלוטית קליפת העץ שעושי ממנו
דיו שלנא כמו^א וזו שירפה מליו דפ"ב
דנה (דף יא:) דהיינו לחלוטית דמים
שצאסה וצפ"ב כל שעה (פסחים דף לט.)
ירק מר יס לו שרף וירק אין לו גומי
אלא לחלוטית ומתוך כך חוסר ר"ת
לכתוב ספר תורה דזיו של עפלים^א
ומה משמע צפרק כל כתבי (שם
דף קטו:) דכל ספרים כל צבע דיו חזק
ממיליה שרפשי צפ"ב כל כתבי^א

פי' בקונט' אדרמנ"ט

בְּקוֹנֵט' דִּהוּא אֶדְרַמְנ"ט וְאִין נִרְאָה

ללא תני צדיקתא אלס הנך ללא
תני צמתינן ואומר ר"י דשמיור
הוא אדרמנט וקנקנתוס הוא כמו
שפירש רבינו שמואל צעירוביץ (דף
יג.) דהיא קרקע ירוקה שקרין
וידריו"ל צלע"ז ובערוך לועז'
ויטריאלו"י ור"ת נמי פירש צמקון
ספר תורה ששעה אדרמנט מותר
לתת לתוך הדיו לכולי עלמא ללא
היינו קנקנתוס דליכא למאן דאסר
צפ"ק דעירובין (דף יג.) ואס תאמר
דצממכת דלה (דף יג.) וכן שמור
חמת"י ומפרש דהיינו חמת' דלוטשפי"ה
ואילו וידריואלו"י ירוקה היא כסוכית
ועל שס כן נקרא וידריואלו"י וי"ל
שצממקנין אותה"ל לתת לתוך הדיו
אז היא משמרת: ד"ף ע"ל גבי ע"ל
פסור. מינה הכסא משמע דב"י על
גבי דיו לא כלום הוא לענין שבת
וה"ה לענין גט דמדמי צמקון לשבת
ומשמע דליכא מאן דפליג' ולקמן
(דף יג.) אמרינן כתבו שלא לשמה
והיינו מילין בלתיים לחבר דלא

ידי יהודה ולבד אחא אפילו לרבנו חשיב בחב ובי גו אכל בבא שבת

פרק הבורה (שם דף קד): מתקן כתב על גבי כתב פטור ואמר השני מתקן כלום לאפילו רבי יהודה מודה לאינו כתב משום וורה שלא לשמה והעביר עליו בשבט קולמוס לשמה להכי מוקי דהא בנבט אפילו רבנן מודו דהוי כתב ולדידיה אחיז מתנינן ר"ח. וחשיב ליה מוחק על מנת לכתוב דמסתמא עומד לחזור בה העליונה רישומה ניכר טפי משאם היתה תחתונה לבדה: תעמלא

גבי טבלא (ספרא) כתב אוה ומה לי חקיקה מה לי שריטה גם לשרט ולחרוק מלמטה שיראה ודאיא חתיבה והוי' משיכון בטט בענין או דבריה שמואל שאמר באבא ר'י לשפשא חתיבה ביהמיא וכתב אוהי' ניל מדיין הווא דבר המתקין אינו כתב וסכל ושרט המורה (הלכן) [ב] יצא וכתב אענין דיו שמסדר האותיות על הקלף אבל שריטת האותיות והוא האבר כל קירא האות והשכלבו ודאש הגי'ן רבעי לקון למימר הדתי כתב וילן לפרש מקציען יתן וילן חקל לא שריט וכו' אלא וילן חקל חקל שאין בו שריטת מקציען גם בסכין שמוח המעצין שנמצא הדתי של וואח"כ משכיבים אותו הנני' על הנני' שהנ' כתוב בו ואומרים להדיעות מלאו אלו הקרע וידע על ודא הנכ' הכי אורגא שני' אלא נענו אומרי' במקום החתימה תעידע לילן והוי' חקל ושמאל' נמי לא הכשר אלא כמיא דאברא מפני שאינו דבר המתקין והוי' האור דבר ודבר המתקין והנני' ר'י חתיבתי נמי טרייע ופצאש קשר אל' ק' או רפיצאן אל' דע אל' דע מילין בר פפא אמר ברק' ותי' מילי גיטין אבל פצאש שרתות אל' ק' או רפיצאן דכדי עורבא בר פפא

[illegible]

אורפימינ"ט. צבע צהוב.
מיניא"ו [מיניא"א]. צבע
אדום (עשוי מתחמוצת
העופרת).
אדרימינ"ט. צבע שחור.
גלי"ש. עפצים בלוטים.
שושפיציר [שושפיציר].
לחשור.

[illegible]

כבאבר באבר ש' ו' והתי' י'
 י'חיה באבר בשחור
 בשחור כשר ק' א' ו'
 אבאברא הא במי אבאברא.
 כ' מהורה מקרעין לקמן
 י'ידי ח' ומשטר' ואני
 ג'ל שחר שרשט הספין
 כ'ב' המותיקים אור לקמן
 כ'ל י'מיו שח' אק' על
 ט'ל מלמלה אמרני לקמן
 א'ב' על ח'לק ומשחיר
 כ'מסמן' על ש'ב' קורא כח
 א'ב' משוס ד'ק' חקיקת
 ג'נועים בניי שחגת כ'ני
 ש'מות ח'רים אור החליל
 י'ו ישראו הח'ותות ש'ל
 י'מסתאבר מ'דאקא ש'ל
 כ'עלמא אכל באבר עצמו
 י'פ' מ'ם ש'רה הב'ן
 ש'אק' מ' מ'לין על כ'ן
 ש'רות נג'רה רב כ'פא